

12+

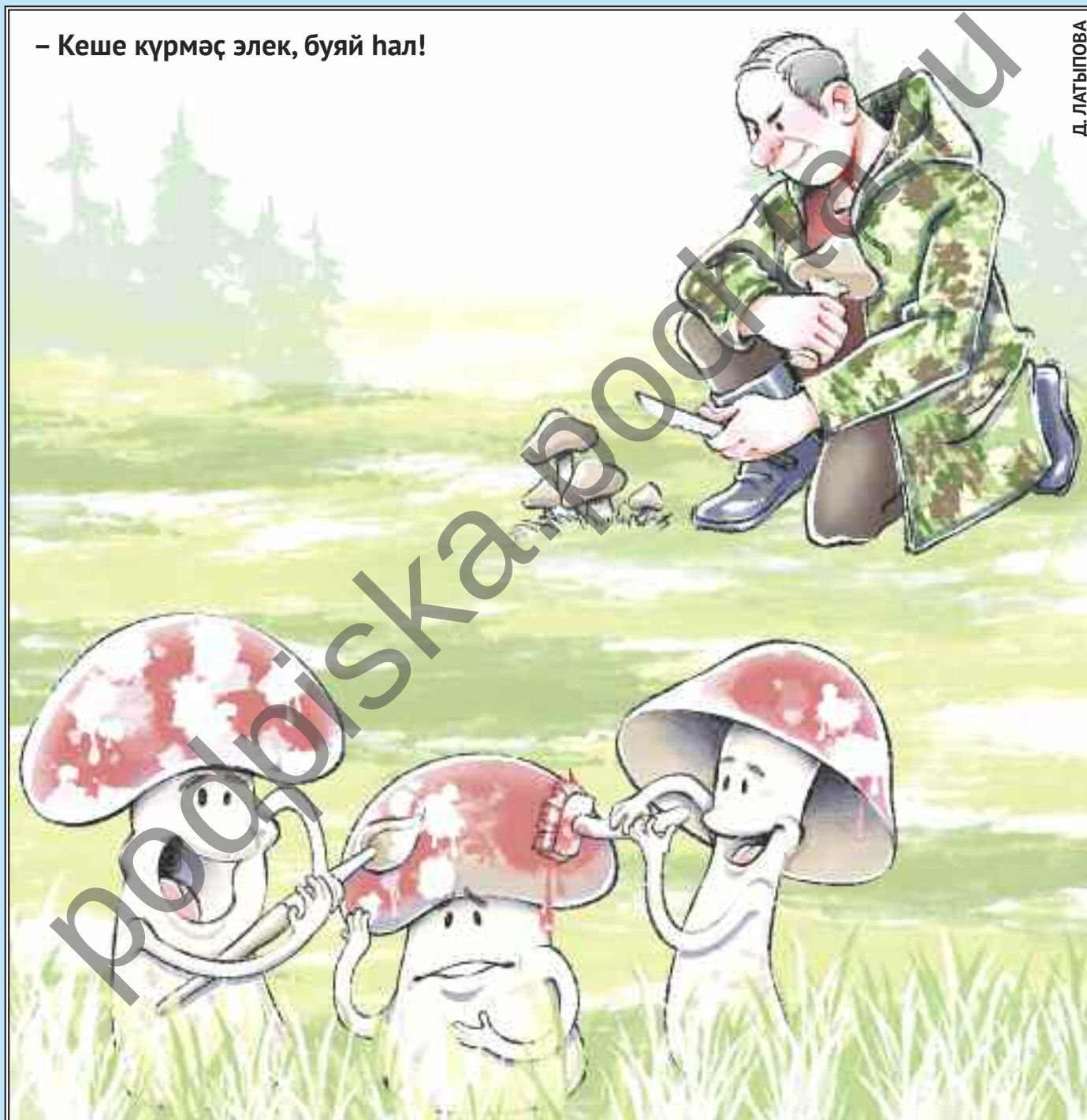

ҺАНӘК

10

ОКТАБРЬ 2023

– Кеше күрмәс элек, буяй һал!

Д. ЛАТЫПОВА

БЫЛ ҺАНДА ➡

●Фәрит Рәмов отолғанмы? (3-сө бит) ●Кыз һәм бызау табылған! (6-сы бит)
 Кыззар сер сисә (7-се бит) ●Заһизә Мусина сәсен киһтергән (8-се бит) ●Фәрүз
 Сәйфуллин тәнкитләй (9-сы бит) ●Әлеп алабыз, һелкеп һалабыз! (10-11
 биттәр) ●Соко, студент! (12-се бит) ●Тапкырзар турниры (14-се бит)

«Бәндәк» күзлегенән

Донъяла

Таулы Карабахты әрмәндәр менән әзербайжандар бик озак йылдар һузымында бүлешә алмай. Майзаны буйынса беззәге Ғафури йәки Мәләүез районы кеүек кенә территорияны яңырак Азербайжан бер тәүлек эсендә йәнә үзенеке итте, бындағы 120 мең халықтың йөз меңдән ашыуы Әрмәнстанға күсенде. Әрмәнстандың премьер-министры Никол Пашинянның Таулы Карабахты Әзербайжандыкы тип таныуы һәм ундағы халыкка ярҙам итеүҙән баш тартыуы ошондай эзәмтәләргә килтерҙе лә инде. Ә хәҙер Пашинян бөтә ғәйептә Рәсәйгә яба. Уның фекере буйынса, Таулы Карабахты яклап әзербайжандарға каршы Рәсәй һалдаттары һуғышырға тейеш, ә әрмәндәр ситтән генә тамаша кылып торһа ла ярай.

Әрмәндәрҙе аҡыллы халыҡ тизәр – дөрөс икән. Йыланды тотһаң да кеше кулы менән тот, тип тап Пашинян кеүек әҙәм әйткәндәр, буғай.

Рәсәйҙә

Һуңғы осорҙа бөтә илде шак катырған хәл булды. Заправкарҙа бензин һәм солярка хақы 20-30 тингә кәмене. Рәсәй тарихында булмаған вакиға был. Без инде яғыулыҡка хактың артыуына ғына өйрәнгәнбез, ә кәмеүен һис башка һыйзырып булмай. Май айында ғына литры 58 һум торған солярканың хақы етмеш һумға етеүенә аптырамайбыз, әлбиттә.

Ғөмүмән, кайһы бер эксперттар тауарҙарға хактарҙың йыл башынан

50 процент самаһына артыуын билдәләй. Статистика органдары фекеренсә, был күрһәткес 18 процент тирәһе генә. Моғайын, улары магазиндарға һирәк йөрөйҙөр йәки мәктәптә математиканан һасар уҡығандарҙыр. Юғиһә, Рәсәйҙә уртаса айлыҡ эш хақы 70 мең һумдан артығыраҡ, тип белдермәстәр ине. Мәйтәм, яңылыш өс айҙыҡын бергә кушманылармы икән?

Башҡортостанда

Республикала ғинуар-июнь айҙарында 17450 бала тыуған, 24130

кеше вафат булған. Халыҡ һаны кәмеүен дауам итә. Бәлки, ситтән килеүселәр иҫәбенә хәлдә яйға һалырға мөмкиндер? Юк шул, ошо осорҙа 60 меңдән ашыу ситкә китһә, республикаға 59 меңләп кеше күсеп килгән.

Беззә барыһы ла һәйбәт, тормош алға бара, йәшәргә кешеһе генә юк, ти Борайзағы бер уҡыусыбыз. Бакһаң, районда йыл башынан ни бары 98 бала тыуған, 260 кеше үлгән. Был бик хәрт. Халкы кәмегән ерҙәргә ерһеҙ халыҡтар килеп тулыусан бит.

Марат ӘМИНОВ.

А. ВАСИЛОВ

1 октябрь – ололар көнө!

БЕЗ КАРТ ТҮГЕЛ, БЕЗ – ОЛО!

Йәш сакта йәш булуы нимә –
Йәшлек үзе йәш бит ул!
Йәшлектәге саф һөйөүзәр
Күз өстөндә каш бит ул!

Алда ғүмер озо-он, кү-үптер,
һай, канатлы, сая сак!
Кемдән йәшлек үтһә, үтер,
Беззә үтмәй каласак.

...Тормош үзенекен тукый,
Без зә шунда юл һалдык.
Ә йәшлектә, сарыф итмәй,
Күңелдә һаклап калдык,
Үзебез менән алдык.

Без зә гел әбей булмаған,
Тал-сыбыктай кыз инек.
Егеттәр ут-ялкын булһа,
Без – күк ялкын – куз инек.

Без әле йәшәп туймаған,
Картайығыз, тимәгез.
Ник тукһан, ник йөз булмаған –
Йәшебезгә теймәгез!

Карттар, тип әйтә күрмәгез,
Без – оло! Без карт түгел.
Йәшлектәге йәш сактан да
Йәшерәк беззең күңел!
Үәт!

**Таңһылыу ВӘЛИЕВА,
Баймак районы, Байым ауылы.**

Ололар көнөнә арнап, ниңә
Язманың? – тип көтә дуһтарым.

Язманым шул, һис тә генә бөгөн
Мактап языр һүззәр тапманым.
Картлығымдың мактар бер ере юк, –
Иртән торһаң йөрәк ашқына.
Билең тотоп, тора (а)лмай йонсойһоң,
Ауыртмаған һымак баш кына.
Кухня яғына сыкһаң, өстәлендә,
Көтөп ята бер устай дарыу.
Барын яттан, үзеңсә, эсәһең, –
Кайза инде врачка барыу!
Дарыуҙан һуң, һөтләп сәйең эсәһең,
Киткән кеүек күзең асылып.
Ыңғайы бер, ярһып типкән йөрәк
Калған кеүек бер аз басылып.
Шунда ғына күзең салына,
Фекер йөрөй башлай башыңда.
Әйләнәңдә тормош ғәзизләнә,
Матурая булған бар донья!
– Эй, дуһтарым, һуң булһа ла,
Кабул итегеҙ минән:
– Барығызғы ла котлайым
Ололар көнө менән!!!

**Мансур РӘХИМҒОЛОВ,
Баймак калаһы.**

КЕМ КЕМДӘ ОТКАН?

Миңә ике тиһтә лә тулмаған әле,
танау ул-был еһте яңы һизә башлаған
мәл. Клуб мәдире булып эһләп
йөрөйөм. Бер көн ауыл советы рәйесе
– Ниғәмәт олатай сақыртып алды ла:

– Ана, директор иптәш Хәмитов
эзбизгә барырға йыйына. Минең атты
ек тә, алып кайтып, көн-төн ыһлаған
стеналарыңды ипкә килтер, – тигән
әмер бирзе.

Хәйбулла ағай менән өс тиһтә
сакрымда ятқан Әбделкәримгә
юлландык. Тик эзбиз ебәрәүсә ағай
беззең һуңға калғанлыкты белдерзе,
бактиһәң, материал кисә генә бөткән
булып сыкты. Рәис олатай әйтмешләй,
иптәш Хәмитов үзенең директорлығын
күрһәттә буғай. Ныкыша торғас эзбиз
ебәрәүсә йомшарзы һәм:

– Ярап, берәр центнер күп нәмә
түгел, таһһағыз, һайлап карағыз! – тип
мейес иһектәрән асып ебәрзе.

Аттарзы якынайтып, эскә үтәбез. Бер
нисә урында өйөм-өйөм тумалак

кисәктәр яткылай. Хужаның үлсәргә
лә уйы юклығын һизгәс, мин, артығырак
алыу максатынан, кисәктәрзең
еңелерәктәрән Хәмитов иптәш яғына
тәғәрәтә һалам да, ауырзарын йүгереп
йөрөп арбама ташыйым. Ағайымдың,
киреһенсә, еңелдәрән һайлауын күреп,
хәленә карайзыр инде, тигән булам
үземсә. Йөк арыу булды, уны хужа
күзенән арырак шылдырам, ә ағайым
һаман типкеләп, еңелдәрән эһләүен
дауам итә. Үзе бер нәмә лә өндәшмәй,
мин тәкдим иткәндәрзе лә алмай.

Хужаға, кире бороп кайтармауына
рәхмәттәр әйтә-әйтә кайтыу яғына
ыңғайлайбыз. Директор иптәштең аты
тиз барғандай, ә минеке кара тиргә
бата башланы. Мәксүт тауында
бөтөнләй хәле самаланды булһа кәрәк,
туктаһа, мин арбаны терәтеп торған
булам. Ағайым күптән түгелге генә
укуысыһы менән вакланып тормайса,
мине көтмәй кайтып китте. Артык эзбиз
сәлдереүемә кыуана-кыуана, туктай-

туктай булһа ла, төн урталары ауыуға,
дөрөһсәрәге, таңға мин дә кайтып еттем.

Ә иртәгәһенә минең “табышка”
күптәрзең иһе киткән. Бактиһәң мин
янып бөтмәгән таштарзы тейәгән дә
кайтканмын икән. Иншаллаһ, мейестең
ауызы зур булғас, бағыусы апай уларзы
мейестә тотоп яндырып, әрәм итмәне.
Кайһылай итәһең, отоу бер яклы бул-
май икән шул.

Фәрит РӘМОВ.

ЮҒАЛМАС МИРАС

Узған айҙа Өфөләге Матбуғат йортонда БР Языусылар союзының Юмор һәм сатира секцияһы ултырышы үтте. “Һәнәк” һәм “Толпар” журналдарының әүҙем авторы, донъялыктан ваҡытһыз киткән Әлиф Ғәлимовтың кулъязмаһы каралды унда.

Сатирик языусылар – Секция етәксеһе, Башкортостандың халыҡ языусыһы Марсель Сәлимов, Марат Әминев, Венер Исхаков, Мөнир Вафин һәм “Һәнәк” вәкиле Илгиз Ишбулатов шиғырҙарҙың һәм хикәйәләрҙең көслө һәм “бушак” яктарын билдәләне. Илдус Ғәзизетдинов, Рәзилә Ырысғужина һәм Руслан Сөләймәнов секцияға онлайн кушылды. Һөҙөмтәлә, барыһы ла кулъязманы “Китап” нәшриәтенә тәкдим итергә була, тик тәүҙә йәмәғәт мөхәррирҙәренән каратыу кәрәк, тигән бер фекергә килде. Мөнир Вафин менән Илгиз Ишбулатов кулъязманың йәмәғәт мөхәррирҙәре итеп һайланды.

Авторыбыҙҙың хәлал ефете – Сәлиә Йәнгир кызы ла булды сарала. Ул Әлиф Ғәлимовтың шиғырҙарын һәм хикәйәләрен йыйып, туплап, “Гомерем мизгелләре” исемле китап итеп бастырган. Ағайҙың мирасы юғалмас, былай булғас!

Т. Яғалсин.

ЙӘШӘЙБЕЗ ӘЛЕ!

– Котла, бисәкәй, котла! – тип кыскырҙы Мансур, фатирының ишеге асылыр-асылмас элек.

– Быйыл да депутат булырға яҙымы? – тине Сәлимә.

– Майлаған кеүек шыма үтеп кителде, алтыным!

– Ул программа менән үткән һайлауҙа ла катнашҡайның бит.

– Программа бына тигән! Һүз тейзерерлек түгел. Хи-хи-хи, өсөнсө һайлауҙа катнашам бер үк программа менән! Ыҙначит, халыҡҡа окшай программам. Ана бит, пәддержайт итәләр. Рәхмәт уларға.

– Кара әле, алтыным, бөтә депутаттарҙың программалары тормошҡа ашһа, давно коммунизмда йәшәр инек, түгелме?

– Әлбиттә, йәшәр инек. Ләкин көндәлек эш, шакошоко, вак-төйөк закондар сығарыу менән көнөбөз үтә. Программаларыбыҙҙы тормошҡа ашырырға ваҡытыбыҙ ҙа, хәлебез ҙә калмай. Унда барып эләкһең, иркәм, биш йыл бер көндәй ҙә түгел. Һә тигәнсе үтә лә китә. Бошонма, бисәкәй, был программа мәктәпкә беренсе класка яңы барған улыбыҙға ла ярап калыр! Ул да ошо программаны юғары күтәрәп, атаһы юлынан депутатлыҡка үтеп китер. Шулай булғас, тормош дауам итә! Йәшәйбез әле, йәшәйбез, бисәкәй!

Сәлих ВАҒАПОВ.

“ФИЗИК”

Безҙең ойошмала эшләүсе слесарь дуһым “Нива” автомобиленә бензин багы урынлаштырырға булған. Уны урынына һалып, өстөнә үзе яйлы ғына ултырып, зур диаметрлы төп торбаны кейҙереп, камыт менән һыктырып кую. Ә бына икенсеһен, ярты дюйм самаһындағыһын, кейҙереп мәшәкәтле булуын белгәнгә күрә, шырпы һызып, башын йылытырға була. Бак коро булһа ла, эсендәге бензин парҙары үз эшен башкара.

Шартлау тауышына бөтөн участка йыйылды. Шар формаһын алған бензин багы дуһымды капыл күтәрәп, башын машина түбәһенә сәпәгән. Йөзө кәфен төсөнә кергән, башын кулы менән тоткан дуһы машинанан үземә күтәрәп төшөрөргә тура килде. Уның мастерға яҙған аңлатмаһындағы: “Физика закондарын кулланып...” – тигән һүҙҙәрен уҡыған иптәштәр уға “Физик” тигән кушамат тағып та куйҙы.

Әлиф ҒӘЛИМОВ.

М. ӘБДУШЕВ

Көнбағышлы ғүмер

– Миңә һәр вақыттағыса, — тине тулы кәүзәле катын. Һатыусы шунда ук бер кило көнбағыш бирзе. Катын әзерләп куйған аксаһын тоттороп, һабуллашып, сығып китте. Быны күзәтеп торған Әмилә һатыусыға аптыраулы караш ташланы:

– Кем булды ул?

– Танымайһыңмы әллә? Кәримә лә йе. Ә-ә, ул килең булып төшкәндә, һин калаға күскән инең бит әле. Ғәленең катыны.

– Ыста, ул ошондай катынды алдымы? Һыу һөлөгәләй ир... Ул бит теләһә кемде үзенә карата ала ине! Ниңә бындайын алды икән?

– Алды шул! Тыштан тыныс кына булһа ла, Кәримәнең эсендә ут яналып ул! Ғәленең канын һура ғына. Бахыр ирзең бер ял иткәнен күргәнем юк. Йә көтөү көтә, йә баксала эшләй, йә урмандан кайтып инә белмәй... Эш аты урынына егә! Хатта һыйырын һаузырта!

– Китсе, ир эшеме ул һыйыр һауыу?! Шул тиклем дә ялкау катын була икән!

– Була! Үзе симешкә сиртеп тик ята өйзә! Азна һайын килә лә көнбағыш ала... Нисек тештәре койолоп бөтмәгән икән?

– Ысты-ыста, китсе-китсе...

– Ғәле бит шул тиклем эшлекле! Донъяһы ятлап тора! Катындан ғына уңманы... Кәримәһе берзе екереп кыскырып ебәрһә, тәһрәләре калтыранып китә... Көн юк Ғәлегә!

Шулай Әмилә магазиндан ауыл яңылыктарын белешеп сықты. Ун йыл тирәһе булманы бит бында. Хәзер каланан кире кайтқас, һуңғы вақытта нимәләр барғанын белергә кәрәк. Артабан бында йәшәйем тиһә, кешеләрзе лә, уларзың тормошон да алдан белеү хәйерле. Тик бына Ғәлене башынан алып ташлай алманы ла куйзы. “Әх, миңә шундай ир булһа ине лә ул! — тип уйланы ул. — Емереп донъя көтөр инем. Уңманым бит ирзәрзән, уңманым! Ниңә башкаларға шундайҙар эләгә лә, миңә осрамай ул?! Тукта! Мин ул бисәнән нимәм менән кәм! Ир кәрәккәс, барырға ла алырға кәрәк!” Шулай Әмиләнең алтын акылы план тыуызырзы: Ғәлене үзенә каратасак!

Әмилә оҙак уйламай планын тормошка ашыра башланы. Хәзер

Ғәленең артынан калмай. Ул урманға барһа, Әмилә килеп сыға, көтөүгә китһә, яланда көтөп тора, урамда үтеп барһа каршыһына пәйзә була... Матур һүззәр әйтеп, мөлдөрәп карап кына торҙо Ғәлегә. Ул да юк тимәй, Әмиләгә хәбәрән һөйләй, хәлен белешә, көлдөрә... Бесәй һымак Ғәле эргәһендә урала торғас, ир зә уға эсепеп китте. Ә бер көндө катынын бөтөнләй калдырып, һөйәркәһенә күсенде.

Әмиләнең тантана итеүе! Ниндәй ирзе тотоп алды! Тик элекке катынан ғына әзерәк шөрләне. Өйөнә килеп инеп, ғауға куптарһа, нимә эшләр инде?.. Бер азна үтте, икенсеһе тамамланды, өсөсөһө китте... Кәримә бөтөнләй күренмәне. Башта Әмилә: “Тимәк, яратмаған”, — тип уйлап, ирле ғүмергә кыуанып йөрөнә. Әммә бәхете оҙак һузылманы. Бер көн илай-илай Кәримәгә үзе килеп инде:

– Ғәфү ит инде, зинһар, алдан белһәм... Белгән генә булһәм... — тине ул күз йәштәре менән. — Ал кире Ғәлендә! Карәкмәй!

– Ниңә улай? — тине Кәримә, йылмайып.

– Бу-бу-бу-бу... Ауызы ябылмай! Хәбәр һөйләп тик йөрөй! Иртән таңдан башлай ҙа кара төнгә тиклем гәп һата! Бер минутка ғына тынһасы, исмаһам! Мин уның менән сиңерткә нисек йырлағанын онота башланым! Етте! Карәкмәй! Тынлыкта йәшәгем килә!

– Миңә лә тынлык окшай, — тип Кәримә инде мыссыллы көлдө.

– Нимә эшләргә? Нисек кенә ауызын яптырырға? Миңә ауыз асырға ла хут бирмәй. Әйтһәм дә ишетмәй! Нисек һин түззең?

– Кыскырып караныңмы?

– Ишетмәй! Уның колағын барып етерлек тауыш юк миндә!

– Малың бармы?

– Юк.

– Баксаң?

– Юк, кайзан?!

– Улайһа, мә, — тине катын, бер шыпыр көнбағыш сығарып.

– Миңә нимәгә ул?! Нисек ауызын яптырайым, тиәм бит! Һин миңә симешкә бирәһең! Ярҙам итерһең тип килгән буламын...

– Һиңә түгел! Ғәлегә был. Ошоно курып, тотторһаң, ауызы аҙға ғына

булһа ла ябыла. Кыш көнө бигерәк тә кәрәк була..

Әмилә кайтып симешкә курғанында магазиндағы тәүге осрашыуы иҫенә төшөрзө. Бына нимәгә Кәримә симешкә алған! Бына нимәгә Ғәле тышта эшләп тик йөрөгән... Кеше һүзенә ышанып, матурлыкка алданды! Акылы һуң килде шул...

А. сәләхова.

“ОРКЕСТР КАЙЗА?”

Телевизордан “Прощание славянки” маршын тыңлап ултырҙым да, әрмеләгә бер хәл иҫкә төштө.

Ярты йыл сержант укыуҙарында булып, унан һуң йыл ярым Германияла хеҙмәт иттем. Ниһәйәт, кайтыр көнөбөз зә етте. Безҙән алда ике-өс төркөмдө, шартына килтереп, оркестр менән оҙаттылар, ә без сумаҙандарҙы тотоп штаб эргәһенә йыйылһаҡ, мә һиңә, оркестр ҙа, оҙатып калыусы офицерҙар ҙа юк. Күңелһеҙ генә автобус көтөп ултыра инек, капыл полк командирыбыҙ килеп сықты.

– һаумыһығыҙ, һалдаттар! Нимә, кайтып бараһығыҙмы?

– Тап шулай, иптәш подполковник! – безҙең яуап.

– Ә оркестр кайза?

– Юк, иптәш подполковник!

– Миңә часть буйынса дежур офицерҙы саҡырығыҙ әле! Тиз генә килеп етһен!

Һә, тигәнсе, уныһы ла пәйзә булды. Командирҙың яңы әмере яңғыраны:

– Ун минуттан оркестр ошонда торорға тейеш!

Безҙең ауызҙар йырылды. Оркестр менән оҙатылыуҙың нимә икәнлеген аңлатып тороуҙың кәрәге юктыр. Ошо ун минут эсендә, без, дембелдәр, бик кызык тамаша күзәттек. КПП яғынан, тревога мәлендәгә һымак, музыка коралдарын косаклап, музыканттар йүгереп килә ине. Командирыбыҙ үтә талапсан булды шул. Оркестр безҙе иң данлыҡлы “Прощание славянки” менән оҙатып калды. Ә без яраткан командирыбыҙға ғүмер буйына рәхмәттәр укыйбыҙ.

Әхәт ИШБУЛАТОВ,
Баймак районы.

БЕЛМӘЙЕМ УЛ КИНГ-КОНГТЫ!

Калала йәшәүсә кустым яңы урындан өй һатып алған да, шатлығын уртаклашыу йәһәтенән, туғандарын өй туйларға сакырмак булып, ауылға шылтырата. Телефонды өләсәһе ала:

– Эйе, тыңлайым!.. Ә?.. Нәмә тиһең?.. Ишетеп етмәймесе!.. Кайза тиһең?.. Әй, юк! Белмәйем ул Кинг-Конгты!

– ...

Азактан аңлашылыуынса, кустым өләсәһенә өйөнөң калалағы кемпинг янында булыуын аңлатып маташкан икән.

"КЕЙӘҮЗЕҢ АРТЫНА ТЫК"

Был хәл бесән өмәһендә булды. Кисен кәрәк-яракты йыйнап, кайтырға йөрөйбөз. Ир-ат эш коралдарын, катынкыз һауыт-һаба тегүлләй. Еңгәләрзең береһе "бынау қазанды кайза итергә икән?" тип һорағас, атайым "уны, ана, кейәүзең артына тык" тине. Без быны үзебезсә аңлап, урман яңғыратып көлөп ебәрзек, атай безгә ғәжәпләнеп карап куйы. Ул қазанды кейәүенең машинаһының арткы багажнигына һалырға кушқан ине.

ЯУАБЫН ТАПТЫ

Уҙған быуаттың 80 – 90-сы йылдарында, колхоз-совхоздарзың гөрләп эшләп торған сағында, булған был хәл. Ул сактарза социаль объекттарзы төзөүгә башлыса әрмәндәрзең шабаш төркөмдәре йәлеп ителә торғайны. Шулай Кергөрөй (Григорий) исемле кешенең бригадаһы беззең ауылда

ферма өсөн биналар һәм мәктәп төзөп ятты. Көндәрзең береһендә быларзың эшмәкәрлеген тикшерергә колхоз председателе килә. Унан алдарак төзөүселәр таштарзан бик бейек һәм озон итеп стена тезеп куйған булған. Иртәнсәк килеүгә теге стена ишелеп төшөп ята, ти. Председатель, "нимә булды?" тип һорағас, тегеләрзең прорабы, исе лә китмәгән төс менән, "малайзар типкәндер, моғайын" тип яуаплаған.

КЕМГӘ НИМӘ

Телефон аша ике апайым һөйләшә:
– һөйөнсә! һенләндең бөгөн кызы тыуы!
– Шулаймы ни?.. Бына минең дә бөгөн һыйырым бызауланы...

ӘРМЕ ҺИНӘН КЕШЕ ЯҺАЯСАК!

Әрмегә алыныусылар зыу килешеп военкоматта медицина тикшереве үтә. Куз табибы бүлмәһенә бер егет килеп инде.

– Был ниндәй хәрәф?

– А.

– Юк, «Б». Ә быныһы?

– В.

– Түгел, «И»!.. Куй, етер! Яқындан һуғышыуға яраклыһың. "Годен!"

Ошо ук егет колак тикшеревесегә барып керзе.

– Колағыңда сайыр бар. Ниңә тазаламайһың?

– Ул сайыр түгел, шампан бөкөһә. Әрмегә озатыу кисендә дуһтарым истәлек өсөн култамғаларын язып тығып куйы.

– Баһ анау мөйөшкә. Ишетеү һәләтендә тикшерәм. Мин шыбырлап әйткән һандарзы кабатла: 92.

– 102.

– Тукта, ниңә улай? Мин тукһан ике

тинем бит!

– Долларзың курсы бөгөнгә 92, евроныкы – 102.

– Разведкаға эшкәнәһең. "Годен!" Тай бынан!

Киләһе сәйәхәт – невропатолог бүлмәһе. Табиб кулына бәләкәй генә сүкеш алып егеттең бармактарына, кул суктарына һуккылап караны:

– Беленәмә?

– Эйе.

– Ә хәзер?.. Ой!!! – Тубык капкасына һуғыузан егеттең аяғы кинәт күтәрелеп китеп табибтың үзен осора типте.

– Реакцияң ут кеүек. "Годен!" Башкаһа инеп йөрәмә бында!

Артабан психиатр кабул итте.

– Башың ауырытмаймы?

– Ауырыта. Кисәгенән һуң.

– Чепуха. Әрмелә каска кейерһең.

– Яман төштәр күрмәйһеңме?

– Күрәм.

– Маладис! Әрмелә йокламаһа шәп булыр.

– Йоклаған вақытта тороп йөрәмәйһеңме?

– Йөрөйәм. Урамға сығып китәм.

– Бик шәп. Төнгә карауылға годенһың. Бар, тай бынан!..

Ниһайәт, нисек кәрәк шулай тикшереве үтөп бөткәс, егет дәғүәһен белдерер өсөн военкомға барып инде.

– Минең күззәрәм насар күрә, колактарым ишетеп етмәй, нервыларым какшаған, психикам бозолған. Ә миңә «годен» тинеләр!

– Шунан нимә булған?

– Ә һез карағыз, мин бит бөтөнләй кеше түгелмен!

– Күрәм, ләкин әрме һинән барыбер кеше яһаяһа! Ә хәзергә хуш!..

Ишдәүләт САФИУЛЛИН.

ЯЛТЫР КАП ҺӘМ АГЕНТ ИР

Май сүлмәге тышынан билдәле, тизәр. Тик реклама маркетингы үсешкән һайын, был әйтемдең искерә барыуын тойорға мөмкин.

Әхирәттәрәм бар-бер артлы бәпәй таба башлагас, минең дә үззәре менән бер вакытта декретта ултырыуымды теләселәр. “Балалар бергә үсчән. Азак беззәң кеүек дүс булырзар”, – тип тә ебәрзәләр. Тик бәндә теләй, Алла бойора шул. Озакка һузылып китте. Бер мөл кызыу итеп үззәренсә “дауалай” башланылар. “Ошо сәйзә көнөнә бер пакетлап кына эс. Фәлән йырсының кызы, шуны эскәс, балаға узған икән”, – тип Өфөгә йомошо менән килгән сағында, калдырып китте берәүһе. “Ярай”, – тинем дә, аш-һыу бүлмәһендә бер нисә айға бер генә асыла торған кәштәгә куйып, оноттом. Искә төшкәндә, кулланыу вакыты узған ине инде.

Коронавирус которған сак, был зәхмәт беззәң җаиләгә лә килеп ишек шақыны. Кеше араһына сығыу тыйылды. Шулар аркала, ирем дә вахтаһынан тороп калды. Бер көндө домофондан:

– Ишегендә ас! – тигән кәтги тауыш яңгыраны. Ишектә асыуыма берәүзәң кулы ғына һузылып кереп, теге сәйзәң ишен тотторзо.

– Акса бирәм! Көтөп тор! – тип кыскырыуыма:

– Беззән бәпес бүләге булыр! – тине әхирәтем.

– Һуң, әле ул бөтөнләй юк бит! – тиәм апырап.

– Ошо сәйзә эс тә, эшләгез! Икәү бергә сакта йоклап ятмағыз! – Йәнә нимәләр тип фарман биргәнә ишетелмәй калды.

– Әхирәттәрәңдә тыңларға кәрәк, – тип ирем мут йылмайып каршы алды.

– Ирзәң әйткәнә – закон! – Шунда ук һыу кайнатырға куйзым. Үзем шулар арала составына күз һалам. Меңъяпрак, үгәй инә үләнә... – Бәй, бында бит үзебеззәң аяк астында тапалып яткан үсемлектәр кушылмаһы, – тип иремдә сакырам.

– Ә үзе Европала сығарыла, – ти, был мөҗһизә тызуырыусы сәй тураһында интернеттан укый-укый яныма килеп.

– Үләнә лә юк бында. Саңы ғына... – тим, үтә күрәнмәлә сәй пакетын өскәрәк күтәрәп әйләндереп-

тулғандырып карап. – Нимә өсөн минең эш һақының өстән бер өлөшөн түләргә һуң?

– Реклама, ялтыр кабы өсөн, – тип көлөмһөрәй хәләл ефетем. – Бәпесте үземә генә “һатып алырға” тура килер инде...

Әйткәндәй... Бер нимә лә мәңгелек түгел. Быны интернет селтәрзәрәңдәгә кайһы бер сайттарзың юкка сығыуынан да күрәргә мөмкин. Бер мөл күптәрзәң кабаттан “Бәйләнештә” сайтына “кайтканын” исләйһегеззәр. Сайт был осорза яңы исемдәр асты, кызыклы фекерзәр менән байытылды. Бер мөл филологка укыған бер ханым күршеләрзә ижад ителеп, тотош Рәсәй укыусыһын, кино сәңгәтен шаулаткан әсәрзә укыуы тураһында язған ине. Тәңкит-фәлән дә, фекерзә юк. Блоггер буларак, вакытын нисек узғарғанын күрһәткән. Шатланып киттем. Китап укыусы блоггер бар, тип.

– Бер быуатлык башкорт тарихын үз эсенә һыйзырған Таңсулпан Ғарипованың “Бөйрәкәй”енә, Гөлсирә Ғиззәтуллинаның һәзиә Дәүләтшинаның тормош юлын сағылдырған “һәзиә”һенә лә шундай иғтибар бүленһә, шәп булыр ине, – тинем, хыялдарға бирелеп.

– Уларзы укыманымсы, – ти был күз зә йоммай.

– Бәй, үзебеззәң бестселлерға әйләнергә тейешле әсәрзәрзә укымайынса, теге әсәр менән нисек кызыкһынып киттең һуң? – тим, аптырауымды йәшермәйенсә.

– Реклама нык эшләнде бит... Бер мөл һәр үтектән әсәр менән автор исеме ишетелә башлагас, электрон вариантын һатып алдым.

Был ике вакиғаны сағыштырып, байтак кына уйлап йөрөй торғас, бер фекергә килдем. Тыуған еребеззә аяк астында тапалып яткан шифалы үләндәр, халкы кәзәрен белһен өсөн, ялтыр капка һалынып, ат һақына һатылырға тейеш. Ә беззәң әзибәләрзәң ижадына ихтыяж арһын өсөн, уларға реклама агентына кейәүгә сығырға кәрәктер...

ӨСӨНСӨ – АРТЫК

Утыззың арьяғына сығып барған Айзарзың кәләш алып кайтып төшөүен фәзәти итеп кенә кабул иткәндәй булды өсәһе. Мәле еткән – өйләнә, бында нимәһенә аптырарға? Алһыузы ла окшатты кеүек, һәр хәлдә ауыз асып артык һүз әйтмәнә.

Йәшәй башлаузарына ике азна тигәндә, йәш кәләш иренә беренсе хәсрәтен еткерзә:

– Әсәйең бәтә эшемдә кулымдан тартып алып тик тора. Нимәгә тотонһам да, “үзем” тип, килә лә йәбешә. Нисек итергә икән?

Айзар өсәһенә өндәште, мәлен тура килтереп:

– Әсәй, ниңә улай итәһең? Киленеңә лә ышаныс белдер, – тине.

– Беззәң өйзә өсөнсө кеше – артык.

Шулай тип әйтте лә, тора-бара шулар әйткәнән иҗбатланы ла. Артык кеше сығып китте.

Икенсе катыны, Рауза, Айзарға шундай шарт менән килде: өсәйеңдән айырым сығабыз. Сыктылар. Тик туйзан һуң ялға киткәндә әбейгә аскыс калдырғайнылар, шулар һуң кире ала алманылар за. Ә аскысы булған кәйнә көн дә килде лә инде, килде лә үзенсә кыландырзы, килде лә үз канундарын булдырзы. Түземе бөткән килән иренә ябырылды:

– Әсәйеңдә туктат! Ниңә беззәң өйзә безгә йәшәргә бирмәй ул?

Айзар ауызын аскайны ғына, өсәһе уны кире яптырзы:

– Беззәң арала өсөнсө – артык!

Өсөнсө катынын ир инде парлашыуға өмөт өзгәс кенә осратты. Беренсе класка укырға барған улы ла бар ине Ләйсәндең. Айзар катындың үзен дә, балаһын да яратты ла куйзы. Бергә йәшәргә сакырзы. Күз теймәһен, матур ғына итеп җаилә короп ебәрзәләр. Хәзер ял һайын улдарын өсәһендә калдыралар. Әбей бер нәмә лә өндәшмәй, сөнки Ләйсән уға баштан ук аңлатты:

– Без ирем менән икәү, һез ейәһегез менән икәү, беребеззә лә артык өсөнсө кеше юк, эйе бит? Әйзәгез, шулай ғына гөрләшәп йәшәйек.